

צד שמאל צד הגבורה אתה גבור, ולאחר שנמתק הדין מדת הרחמים מחיה מתים סומך נופלים ורופא חולים

וּלְבַתֶּר בְּסֵטֶר שְׁמַאלָא לאחר מכן צריך להמשיך את הברכות בצד שמאל

מצד הגבורה, **בְּרָזָא דְּאֵתָה גְבוּר** ובסוד זה תקנו ברכת אתה

גבור. **וְהָאֵי אֵיהוּ תְבוּרָא** וזהו החיבור שמתחברים כאן **אֵתָה** שהיא

המלכות שהיא בחינת דין רפה **וְגְבוּר** שהוא גבורה דו"א, **תְּרִין דִּינִין** והם שתי

בחינות דין. **וְכִיּוֹן דְּאֵתְמִשְׁכָּאן בְּרְכָאן** וכיון שנמשכו הברכות גם בצד

הגבורה בברכת אתה גבור, **אֵתְכְּלִיל בְּרַחֲמֵי** נכללת הגבורה ברחמים

ומתמתקת, **וְאִשְׁתַּכַּח בְּהָהוּא סֵטְרָא כְּלָא כְּחָדָא** ונמצא בצד

הגבורה הכל יחד גם דין וגם רחמים, **וְדָא הוּא** וזה מה שאנו אומרים בברכה זו שבח

השייך למדת הרחמים כמו **מְחִיָּה מֵתִים סוּמְךָ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא**

חוֹלִים וְכוּ' שכולם הם פעולות של רחמים הנעשות ע"י הדין לאחר שנמתק [יז].

סוד השם הקדוש אכדט"ם

וְדָא אֵיהוּ בְּרָזָא דְּשְׁמָא קְדִישָׁא דְּאֶקְרִי ופעולה זו היא מצד שם

הקדוש **אֶכְדְּט"ם** [יח], **רְזָא אֵיהוּ בְּאֵתְוּוֹן דְּשְׁמָא**

אור הרשב"י

ברחמים וכן התרת אסורים הוא מצד הדין שקורע ושובר מנעולי בריחי המאסר והשבירה היא על ידי הדין. רמ"ק.

[יח] ובשער הכוונות דרוש העמידה דרוש ה מבואר: ובאומרך סומך נופלים יכוין אל שם

[יז] ולכן הרואה קברי ישראל מברך אשר יצר אתכם בדין וזן אתכם בדין וכלכל אתכם בדין ואסף אתכם בדין ועתיד להקימכם בדין (ברכות נח: וכו"פ השו"ע סימן רכד ס"ב) כי כל אלו הם פעולות הדין כאשר נמתק

הלימוד היומי

דְּאֶקְרִי שהוא שם בסוד אותיות שם שנקרא **אֱלֹהִים** כי א' מ' שבשם אכדט"ם הוא מאותיות שם א' מ' דאלהי"ם ואותיות כד"ט שבשם זה הם האותיות הקודמות לאותיות לה"י שבשם אלהי"ם. **בְּגִין דְּאֵלִין אֲתוּוֹן סְלֶקִין לְאַתְעֵטְרָא לְעֵילָא** לפי שאלו האותיות עולות להתעטר למעלה בבינה, (וְאֶפִיקוּ לְהוּ אֵלִין לְאַתְקְרִי בְּהוּן, וְסְלֶקִין לְאַתְעֵטְרָא לְעֵילָא אֱלֹהִים חַיִּים), **וְגַרְע בְּאַתְוּוֹן** ולכן בשם אכדט"ם נחסר מספרם של אותיות כד"ט והם עולים למספר ל"ג משא"כ בשם אלהי"ם שהאותיות לה"י עולים למספר מ"ה, **לְאַחְרָא בְּגַרְעוּ** כדי לאחוז במיעוט של הדין כי שם זה הוא במידת הרחמים. **וּמְהַכָּא** (דף רס"א ע"ב) **אַתְפְּשֵׁט לְתַתָּא** ומבינה מתפשט שם זה למטה אל היכל הגבורה, **לְנִטְלָא מִגּוּ אֵלִין אֲתוּוֹן אַחְרַנִּין** כדי ליטול מאלו האותיות שהן אכדט"ם שהן רחמים, **וְלְסֶלְקָא מֵאֵלִין אֲתוּוֹן,** **לְשִׁמָּא דְּאֱלֹהִים** ולהעלות מאלו האותיות לשם אלהי"ם שבהיכל הגבורה כדי להמתיק הדין שבו.

אור הרשב"י

בתוך הקליפות בעונות ישראל ונתמעטו שם כנ"ל:
גם תכוין בברכת אתה גבור כונה א' קטנה כי כבר ביארנו שיכוין לשם אכדט"ם, ויכוין אותה ג"כ בהויה דבא"י מהיה המתים, והוא בגי' ע"ד, והם ע"ד גדולים מתיבת שמע, ומן תיבת ועד ויוצא מפסוק כ"י טוב"ם דודיך מייזן בר"ת וחסר ממנו אות א', וכן שם ס"ג ועשר אותיותיו בגי' ע"ג, וגם הוא חסר ממנו אות א' ולוקחו משם אהיה.

אכדט"ם הנז' בזהר פ' פקודי ושם נאמר שצריך לכוין בברכת אתה גבור אל שם הזה, והנה זה מקומו בסומך נופלים, והענין הוא כי שם אכדט"ם הוא תמורת אלקים באלפא ביתא באותיות שלפניו כנודע בכונת העומר, וכבר ביארנו בענין כונת ד' כוסות דליל פסח, כי השם הזה דאכדט"ם הוא הקטנות הב' דו"א, והוא בסוד חג"ת דתבונה הנכנסין בסוד מוחין בז"א וע"ש. והנה ע"י שם זה סומכת התבונה את הנופלים שהם זו"ן שנפלו

ברכת אתה קדוש המלכות נכללת בתפארת

כִּיּוֹן דְּאֵתְמַשְׁכָּאן אֲתוּוֹן כיון שנמשכו אותיות בוכ"ו מצד החסד בברכת אבות **בְּחַמִּישָׁאָה** בהיכל החמישי שהוא היכל אהבה ו**רְבִיעָאָה** מעילא **בְּדִקְאֻמְרָן** והאותיות אכדטס מצד הגבורה בברכת אתה גבור נמשכו מלמעלה מהאצילות להיכל הרביעי הוא היכל הזכות כמו שבארנו, **שְׂאֲרֵי וְאֲחִיד בְּרִכָּאן מֵאֲמַצְעֵיתָא דְּכֻלָּא** מתחילה המלכות לאחוזו הברכות מהתפארת בקו האמצעי בברכת אתה קדוש, **מֵהֵיכְלָא שְׁתִּיתָאָה** ומשפיעה אותן בהיכל השישי הוא היכל הרצון, **וְאֲחִיד בְּרִכָּאן בְּהַאי וּבְהַאי** ונמצא אוחזות הברכות בב' הצדדים כי הת"ת באמצע בין החסד לגבורה ואוחזת בשניהם. **וּבְגִין כִּדְּ (בְּכֻלָּא אֲתָה קְדוּשׁ וְאֲתְכֻלִּיל) ולכן תקנו ברכת אֲתָה קְדוּשׁ, אֲתְכֻלִּיל אֲתָה בְּקְדוּשׁ** [יט] כי המלכות הנקראת אתה נכללת בתפארת הנקרא קדוש.

אור הרשב"י

המלכות עתה קדושת המוחין מבחי' הדעת דז"א ועלתה שם הנה עתה אנו אומרים אתה קדוש ושמוך קדוש שהיא בחי' המלכות הנקרא' שמוך כנו' בזהר פ' פקודי לומר שעתה כבר קבלה המלכות קדושה והארה מן הקודש העליון שהן המוחין דז"א דרך קו האמצעי שבו אשר זה הקו האמצעי נרמז במלת אתה קדוש כנו' בדרושים הקודמים כי אבות בחסד ונבורות בגבורה וקדושת ה' בת"ת וזהו אתה קדוש הוא הקו האמצעי ת"ת שדרך בו ירדה ונמשכה קדושת המוחין עד המלכות ואז גם היא ושמוך קדוש:

[יט] בשער הכוונות סוף דרוש ה דתפילין מבואר: בברכת אתה קדוש תכוין כי הנה בברכת אתה גבור נתן שמאלו תחת לראשה כנו"ל ועתה בברכת אתה קדוש הוא וימינו תחבקני כי הימין מחבק אותה ומחברה עם גופא דיליה ת"ת קו האמצעי וז"ס מ"ש בזהר כי בברכת אתה קדוש הוא לחברה אותה באמצעייתא ובאומרו בכל יום יהללוך סלה תכוין אל הויה דבין שהוא כנו' בכ"ל וכמו שנת"ל בברכת אתה גבור וע"ש:

ובדרושי הזרת העמידה דרוש ג : בברכת אתה קדוש כו' הנה אחר שכבר קבלה

הלימוד היומי

ושמך קדוש תוספת קדושה

וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, כִּי־יֹאמֶר אֱתָהּ קָדוֹשׁ ושואל על מה שתקנו לומר

תיבות ושמך קדוש. להורות על התכללות המלכות בתפארת, **אֲמַאי** למה

צריך לומר גם **וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ**, שגם הוא מורה על התכללות המלכות בתפארת שהרי

הֵינֵנו שֵׁם, הֵינֵנו אֱתָהּ גם שם הוא כינוי למלכות כמו שאתה הוא כינוי

למלכות. **אֵלֶּא יֵשׁ לְבֵאֵר הָאֵל תִּנְיִן** הרי למדנו **בְּכֹל אֲתָר**

דְּאַשְׁתְּכָה יְחֻדָּא וְקִשְׁוֵרָא שבכל מקום שנמצא קשר הספירות זו בזו ויחוד

תפארת ומלכות, **בְּעֵינֵן** אנו צריכים להמשיך **קְדָשָׁה** מצד התפארת,

וְתוֹסֶפֶת קְדָשָׁה מצד היסוד, **וְהָהוּא תוֹסֶפֶת עֲקָרָא הוּא**

יְתִיר מְכֻלָּא ואותה התוספת שהיא מצד היסוד היא עיקר יותר מהכל כי היחוד הוא

על ידי היסוד. **וּבְגִין כְּדֵי, בְּכֻלְהוּ כְּתִיב אֱתָהּ, וְלֹא יְתִיר** ולכן

בכל הברכות כתוב אתה ולא יותר כמו אתה גבור אתה חונן, **וְהִכָּא בְּהַאי אֲתָר**

אבל כאן במקום זה, **אָמַר קְדָשָׁה** מצד התפארת, **וְתוֹסֶפֶת קְדָשָׁה** מצד

היסוד וכמו שנתבאר כי **אֱתָהּ קָדוֹשׁ קְדָשָׁה**, מצד התפארת **וְשִׁמְךָ**

קָדוֹשׁ תוֹסֶפֶת קְדָשָׁה [כ] מצד היסוד.

אור הרשב"י

למלאכים אינו עצמי אלא בדרך השאלה, יען
 כי וקדושים הם המלאכים שנקראים קדושים,
 המה יהללך סלה בשבת הזה של קק"ק, ואם
 אצלם קדוש תואר עצמיי איך יהללך בתואר
 שנמצא אתם:

[כ] ובביאור ברכת אתה קדוש כתב רבנו
 יוסף חיים (בא"ח בשלח יד): ביאור ברכת
 אתה קדוש הוא כמ"ש רבינו מהר"ם אלשיך
 ז"ל כלומר אתה לבדך קדוש ושמך המיוחד
 הוא הקדוש, דאע"פ שנאמר תואר קדוש

הלימוד הויכחי